

மழையுடன் போட்டி போட்டபபி 'ஓ..வ்..வ்..'வென்று காற்று வறோ பரிதாச அபிக் கத்தொடங் கிவிட டிருந்தது. வானம் இரண்டுபுறமே கன்னங்கரவேனென்று பரமம் பிரளயமே வந்து விடுவது போன்றதொரு தோற்றத்தில் அந்தப் பிரதேசம் மழைக்கிக்கிடக்கின்றது.

முள்ளியவளக்கையும், மாங்குளத்துக்கையும் இடையில், நடுங்கணியிலிருந்து சிறிது தொலைவில் அமர்ந்திருந்த அந்தச் சிறு கிராமத்தில் இருந்த ஓரையொரு பாடசாலையைக் குத்தமிழ் வாத்தியாராகக் கருணாகரன் வந்து ஒருவருடம் என்ன மாதிரி போனதென்றே தெரியவில்லை. நேரம் எவ்வளவு வகைமாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது.

கருணாகரன் ஒரு ஓண்டிக்கட்டை. போனவருடம் வரவை அவனக்கவனிக்க அம்மா இருந்தான். தாயின் பிரிவு கருணாகரனை வகைவகைப்படுத்தி விட்டிருந்தது. அதிலிருந்து மீள அவன் பட்டபாடும்.. பாடசாலையுடன் தன்னமலும் மலும் பிணைப்புடன் மலம் அவன் தன் கவலைகளை மறக்க முயன்று கொண்டிருந்தான். பாடசாலை தவிர்ந்த நேரங்களில் அக்கிராமத்திலிருந்த அகதிகள் முகாமில் தொண்டனாகப் பணிபுரிவதை அவன் வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தான்.

அவன் சிறுவனாகயிருந்தபோது அமரையாயிருந்த நாடும் இன்று மோதல்களினாலும், இரத்தக் களிரிகளாலும் வெடித்துக்கொண்டிருந்தது. மரணமே வாழ்வாகிப்போய் விட்ட நிலையில் மக்கள்.... இரவும், பகலும், வாழ்வும், சாவும் வாழ்க்கை ஓடிக்கொண்டுவருகின்றது. ஒரு சில வருடங்களில் தான் எத்தனை அழிவுகள்.. சோகங்கள்.. இனிமீண்டும் அந்த அமரையி, ஆனந்தம் என்றுதான் வருமோ? மோதல்களினால் அல்லாண்டு, அலைபட்டுக்கொண்டிருக்கும் மக்களுக்குத் தற்சமயம் தவேவை அமரையி.. அமரையி.. அமரையி.

மழை தற்போதக்கை விடுகிற பாடக்கத்தெரியவில்லை. இருட்டி வறோ விட்டிருந்தது. தனீர் சிறிது அருந்திவிட்டு அகதிகள் நிலையைத் திற்குப்போக வேண்டும். இப்படியே இருந்தால் விடியும் வரவை இப்படியே இருக்கலாம். அங்கு போனாலாவது சிறிது பிரயோசனமாகப்பொழுது போகும்.

அகதிகள் நிலையைத் தைப்பற்றி எண்ணியதும் அகிலாதவேயின் ஞாபகம்தான் உடனே வந்தது. அகிலாதவே... சாதாரண மாநிறம்.. ஆனால் கடனெடுத்த உடல் வாக்குபெற்றவன். கரிய பார்ப்போரை இதயம் வரவை துளத்ததுவிடும் சக்திமிக் கவிழிகள்... எடப்பான நாசி. இடக்கைக்கீழ் வரவை அலையலையாகப் புரளும் சூரன் சூரனான கபிந்தல். ஆழ்ந்த, அமரையான, அழகான தோற்றம்.

பெண்களின் அழகும் இருவகைப்பட்டது. ஒரு சிலரின் அழகோ உணர்வுகளை மூறுக்கறேறி, உணர்ச்சி வெறியிலாழ்த்தி உன்மத்தம் பிடித்துவிடச்செய்யும் சக்தி கொண்டது. மற்றையவகை அழகோ உள்ளத்தனை அமரையியில், இன்பத்திலாழ்த்தி, ஒருவிதப் பரவசத்ததைத் தந்துவிடும் தன்மை கொண்டது. அகிலாதவேயின் அழகோ அந்த இரண்டாவது வகையைச் சார்ந்தது. உள்ளத்தில் அமரையியை, பரவசத்தனை ஏற்படுத்து விடக்கூடியது.

அந்த அகதிகள் நிலையைத்துடன் தன்னபிணைத்தபடி, தன் வாழ்வை அவள்

நடத்திக்கொண்டிருந்தாள். எதையும் இயல்பாக, அமையாக, பொறுமையாக உள்வாங்கி நடப்போடும் அவளது அந்தக் குணவியல்பு கருணாகரணமிகவும் கவர்ந்த ஓரம்சம். அவளைப்போன்ற குணவியல்புகளைக்கொண்டவொரு பண்ணைத்தானே அவனும் தடிகொண்டிருந்தான். இது மட்டும் சாத்தியமாகுமென்றால்...

தனீ ரை அருந்திவிட்டுச் சிறிது நேரம் 'ஈஸிசரே'ல் சாயந்திருக்கலாமென்றெண்ணியவனாகச் சாயந்தவனின் எண்ணங்கள் மீண்டும், மீண்டும் அகிலாதவேதியையே சூற்றிச்சூற்றி வந்தபடியிருந்தன. மின்னலும், இடியுமாக வளையிலயே மழை தாண்டவமாடிக் கொண்டிருந்தது.

2.

'ஈஸிசரே'ல் சாயந்தவன் அப்படியே சிறிது நேரம் தன்னையுமறியாமல் உறங்கிப்போனான். விழித்தபோது வளையில மழை இன்னமும் கொட்டியபடிதானிருந்தது. இடியும், மின்னலும் போட்டி போட்டபடி.. ஓரேகும் மாளம். பறவை, மிருகங்கள் கட்டத் தத்தமது உறவிடங்களில் போய்ப்புதுங்கிக்கொண்டன. ஆனால் ஊரூலாத்திக்கூறுவிகள் மட்டும் ஒரு சில இன்னும் வட்டமிட்டபடியிருந்தன.

'சோ'வென்று கொட்டிக்கொண்டிருந்த மழை கருணாகரணக் குப்பழைய பாலய நினவைகளை ஞாபகப்படுத்தியது. அவன் பிறந்த யாழ் கிராமம் வயல்களாகு, வடலிகளாகு கிடையில் அமைந்திருந்தது. மழையில் நனைவது, கப்பல் விடுவது, வீட்டு அறையினுள் படக்கையில் சாயந்தபடி, 'சடசட'வென்று ஓட்டுக்கரையில் பட்டுத் தெறிக்கும் கொட்டும் மழையை, வயல்களிலிருந்து வரும் தவள்களின் கச்சரேகளை, போட்டி போட்டும் பாம்புகளின் கத்தல்களை, மழையில் நனைந்து மாவினுள் புதுங்கும் குயில்களை, இறகு ஓட்டி ஒதுங்கும் காக்களை இரசிப்பதைப்போன்றதொரு இன்பமான பொழுது போக்கு வறே என உண்டு?

மழை என்றதும் அவனது அபிமானக்கவி பாரதியின் ஞாபகமும் எழாமலில்லை. தமிழ்க் கவிதையுலகில் பாரதி ஒரு சகாப்தம். அவன் சிந்திக்காத, பாடாத துறையே இல்லை. தத்துவம், அரசியல், சமயம், காதல், இயற்கை, பணம், மண், விடுதலை.. இவ்விதம் அவனைப்போல் சகல துறைகளிலும் சிந்தித்தவர்கள் அவனது காலகட்டத்தில் யாரும் இல்லை எனலாம். சிபுழலம் நிச்சிந்திக்கும் அவனது அந்தச்சீரிய சிந்தனைகள்....

பாரதியின் அந்த 'மழை'க் கவிதையை மழை வரும் போதெல்லாம் அவன்
நின்கைக் கத் தவறுவதேயில்லை.

திக் குகள் எட்டும் சிதறி தக்கத்
தீ ம் தரிகிட, தீ ம் தரிகிட, தீ ம் தரிகிட, தீ ம் தரிகிட
பக் க மலகைகள் உடநை து வளெ ளம்
பாயுது. பாயுது. பாயுது.
தாம் தரிகிட
தக் கத் ததிங் கிடத் தோம் அண்டம்
சாயுது. சாயுது. சாயுது. ப் யேக் கொண்டு
தக் கயைபிக் குது காற்று - தக் கத்
தாம் தரிகிட, தாம் தரிகிட, தாம் தரிகிட, தாம் தரிகிட
வெட் டியபிக் குது மின் னல் - கடல்
வீ ரத் திரைக் கொண்டு விண்ணையிபிக் குது.
கொட் டியிபிக் குது மகேம் - 'கஃ'
'கஃ'வென்று விண்ணைக் குடையுது காற்று.
சட் டச் சட் டச் சட் டட் டா என்று
தாளங் கொட் டிக் கனகைக் குது வானம் .

மழை பெய்வதை, எவ்வளவு ததர் பமாகப் பாரதியால் காட்ட முடிகின்றது. வார்த்தைகள்
யாவும் மழை பெய்வதைப் போன்றே உயிர்பெற்று விடுகின்றன. பாரதியின் சிறப்பே
இதுதான். எந்த விடயத்தையாடினாலும் அதனை, அப்படியே, உயிர்பெற்று
உலாவிடச் செய்து விடுகின்றான்.
காதலைப் பற்றி அவன் பாடினால் நஞ்சில் காதல் பொருள் கித்தும்பும். கொடும்பையை,
அந் தியைப் பற்றிப் பாடினாலோ நஞ்சுங் குமுறிக் கனல் பொங்கும். வேடிக் கையான
விடயத்தையாடினாலோ விலா உடையும்படியாக சிரிப்பு வந்து விடுகின்றது. இது
எப்படி இவனால் முடிகின்றது?

இப்படியே சிந்தித்துக் கொண்டிருந்தால் விடய விடய சிந்தித்தபடியே இருக்கலாம்.
கடசையில் அகதிகள் முகாமுக்குப் போனது மாதிரிதான்.

சிந்தனைகளை மட்டைக் கட்டி வைத்தவனாக எங்கேயோ மலகைக்குள் உடல்
முழுகக் காயங்களுடன் புதுங்கிக் கிடந்த குடையை எடுத்து துச்சு தட்டியவனாகக்
கருணாகரன் மழைக்குள் இறங்கினான்.

3.

ஓர் காலத்தில் அநாதைகள் பராமரிப்புக் காக்கக் கட்டப்பட்ட அந்தக் கட்டடம் தற்சமயம்

ஐமப்பது அகதிக் குடும்பங்களின் தங்குமிடமாக மாறி விட்டிருந்தது. மனித சமுதாய வரலாறு மாறிக் கொண்டிருந்தபோதும், நாகரிக உலகின் உச்சாணிக் கொப்பில் தாనిரூப்பதாக அவன் பெருமப்பட்டுக் கொண்டிருந்தபோதும், அவ்வாறு அவன் பெருமப்பட்டுவதில் அரத்தமயேில் லை எனப்பதற்குச் சாட்சியாக உலகின் நானாபக்கங்களிலும் வெடித்துக்கொண்டிருக்கும் நவீனப்போர்கள், மதோதல்கள், இரத்தகளரிகள் விளங்குகின்றன. இதற்கு இன்னுமொரு சாட்சியாக அவ்வகதிக் குடும்பங்கள் இருந்தன. உடமகைகள் இழந்தவர்கள், உற்றார் உறவினரை இழந்தவர்கள், கணவனை, மனைவியை இழந்தவர்கள், கால், கை இழந்தவர்கள், பாலியல் வன்முறையில் தம்மலை இழந்தவர்கள்... இவ்விதம் பலர் அங்கிருந்தனர்.

அவ்வகதிக் குடும்பங்களிலுள்ள பிண்கள், ஆண்களில் சிலர் அகிலாதவேிக் குத்தொண்டரங்களாக உதவி புரிந்தார்கள். நரேம் கிடகைக் குமப்போதலைலாம் கரூணாகரணும் உதவிக் கு வருவான்.

அம்முகாம் நிரவாகம் சம்பந்தமான சகல பொறுப்புகளையுமே கந்தசாமி 'மாஸட்டர்' கவனித்துக்கொண்டார். நகரிலுள்ள வரத்தக, சமிக் சவேலை அமப்புகளினடாக உதவிகளைப்பெற்றுக்கொள்வதலைலாம் அவரது பொறுப்பு. அவரது வாழ்வும், ஒருவிதத்தில் சுகமானதுதான். தற்சமயம் ஒண்டிக் கட்டையாக, தனிமையில் சமிக் சவேலையில் தன்னப்பிணத்தை வாழ்ந்துவரும் அவரும் ஒரு காலத்தில் மண வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்தவர்தான்.

திரும்ணம் எனப்பது ஆணொருவனும், பிண்ணொருத்தியும் ஒருவரையொருவர் நன்கு புரிந்து, உணர்ந்து சரேும் உறவாக இருக்க வேண்டுகோழி தவிர திரும்ணம் புரிய வேண்டுகோழி ஒரு காரணத்துக்காகவோ அன்றி வேறும் அழகையோ, பொருளையோ மயைமாக வதைத்து உருவாகும் ஒரு பிணப்பிற்காக உருவாகும் உறவாக இருக்கக்கூடாது.

பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துக்கொண்டிருந்த காலத்தில் கந்தசாமி 'மாஸட்டர்' இளமலைக் கொழிக் குமொரு அழகு சடாட்டும் காளையாகதாనిரூந்தார். அவரை அடைவதற்காகப்பிண்கள் போட்டி போட்டபபிபிருந்த சமயத்தில் தான் அவரது திரத்தும் உறவு முறையான சூலசனா மணந்தால் அவரையே மணப்பதனைப்பிபிவாதமாகவிரூந்தான். அவரது பிபிவாதமும், வீட்டாரின் வற்புறுத்தலும் கந்தசாமி 'மாஸட்டர்' அவளை மணக்கச் சம்மதிக் வதைத்தன.

ஆனால் அதன்பிறகுதான் மண வாழ்வைப்பொறுத்த வரையில் தான் எவ்வளவு திரம் தவறிழைத்து விட்டனென்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவருக்கும், சூலசனாவூக் குமிடையில் எவ்வித உளீ தியிலான பொறுத்தமும் இல்லலை. வாழ்க்கையை அவர் பார்க்கும் நகோக்கிற்கும், அவள் பார்க்கும் நகோக்கிற்கும் வித்தியாசமோ மலயையும், மடவூமாகவிரூந்தன. தாமரையில்தை தண்ணீராக ஒடிக் கொண்டிருந்த அவரது வாழ்க்கையில் இன்னுமொரு பெரிய இடி... ஓரிருவூ சூலசனா கடிதம் எழுதி வதைத்துவிட்டு அவரது முறமைப்பிளளையான ஒருவனுடன் ஒப்பிப்போனாள்.

அதன்பிறகு கந்தசாமி 'மாஸட்டர்' ஆசிரிய வேலையில்லேயே கபடிய திரம் தன்னலை ஈடுபடும் திக் கொண்டுவந்தார். மாறிக் கொண்டிருந்த நாட்டின் நிலமை அவரை முழுநரே சமிக் சவேலையில் ஈடுபட வதைத்தது. அகதிக் குக் காகத்தன் வாழ்வை அரப்பணிக் கத்தொடங்கிவிட்டார். அதில் அவர் ஒருவித மனநிறவையும்கண்டார்.

அகிலாதவேி அவரசைச் சந்திப்பதற்குக் காரணம்.. அவளது தந்தை தம்பிமுத்து வாத்தியார் தான். தம்பிமுத்து வாத்தியாரும் கந்தசாமி 'மாஸ்ட்டர்' பாலய காலம் முதல் நண்பர்களாகவிரும்புவார்கள். கந்தசாமி 'மாஸ்ட்டர்'ரின் மடியிலும், தோளிலும் தவழ்ந்து வளர்ந்தபெண் அகிலாதவேி.

படிப்பில் வெகுசுட்டியாக, அழகுடன் கிராமத்துத்தெருக்களில் வளையை வரும் அகிலாதவேியைப் பற்றியெல்லாம் எவ்வளவு திரும்ப அவர்கனவர்கள் கண்டிருந்தார். மனோதல்கள் உச்சக்கட்டத்திலிருந்த ஒரு சமயத்தில் தம்பிமுத்து வாத்தியார் 'ஷெல்' அடியில் திடீரென மண்டையைப்போட, இழக்கக்கூடாததையுமீழ்ந்து, பிரமைபிடித்து நின்ற அகிலாதவேிக் கு ஆறுதல் கூறி, இம்முகாமுக்குக் கந்தசாமி 'மாஸ்ட்டர்' தான் அழைத்து வந்தார். அவருக்கும் துணையாகவிரும்பும். அகதிகளும் ஆறுதலாகவிரும்பும். அவளும் அமைதியாகவிரும்பும். இவ்விதம் எண்ணித்தான் 'மாஸ்ட்டர்' அவளை அங்கு அழைத்து வந்தார்.

தம்பிமுத்து வாத்தியார் கண்ணுங்கர்த்துமாகக் கனவுகளுடன் அகிலாதவேியை வளர்த்து வந்தார். அவர்கனவர்கள் அடித்து நொருக்கப்பட்டன.

ஊர்க்காளகைளெல்லாரும் அகிலாதவேியென்றால் நொருங்கவே பயப்படுவார்கள். அவ்வளவுதிரும்ப நொருப்பாக விளங்கினாள். சிறுபச்சி, பழுவைக்குக்கூடத்தீங்கு செய்யப்பயப்படுவாள். மென்மையான அந்த உள்தை, உடலகைக்கொத்திக் குதறி.... அவள் யாருக்கு என்ன கடுதல் செய்தாள்? இது ஏன்? ஏன் இவ்விதம் நடந்தது? ஆற்றிவா படதை தமனிதா! நீ எதை நொக்கிப் போகின்றாய்?

4.

மழை இன்னும் கொட்டியபிதானிருந்தது. கரணாகரன் அம்முகாமை அடறைத்தபோது நன்கு இருட்டி விட்டிருந்தது. சாதாரணமாகவே நொறுத்துடன் இருட்டி விடும் கானகப் பிரதசேம்... போதாதற்கு வானம் இருண்டுகொட்டிக் கொண்டு இருந்தது. கடைக்கவா வண்ணெடும். வழக்கமாக அடிக் கடி கரல் கொடுக்கும் நத்துகள், ஆந்தகைகள் கூட கடும் மழை காரணமாகத் தத்தமது கூடுகளும் குடங்கிப்பட்டுத்து விட்டன போலும்.

ஒரு குடையின் கீழ் அவனுடன் அருகாக வரும் அகிலாதவேி மட்டும் அவன் வாழ்க்கைப்பாதையில் அவனுடன் இணைந்து வரச்சமத்திப்பாளென்றால்...

திடீரென்று மின்னலொன்று வானை வெட்டி மறைந்தது. தொடர்ந்து சடசடத்தப்பி பரேடியொன்று உருண்டோடியது.

'மாஸ்ட்டர்' இன்னும் வீடு வந்து சரேந்திருக்கவில்லை. காலையில் நொருக்கு முகாம் அலுவல் சமந் தமாகச் சினெறவர்தான். இன்னும் திரும்பவில்லை. பாவம் 'மாஸ்ட்டர்'. மழைக்குள் சரியாகக் கஷ்டப்பட்டுப்போகின்றார். போதாதற்கு பஸ்

படோக் குவரத்ததுக்கட்டச்சீ ராக இல்லலை.

தலையைத் துவட்டியவாரே "என்ன கருணாகரன். தனீ ர் வகைகட்டுமா" என்றபடியே அடக்களகைக் குள் நுழைந்த அகிலாதவேயதைத் தொடர்ந்தான் கருணாகரன்.

"பாவம் மாஸ்ட்டர். இந்த வயதிலும் உடல் நலத்தகைக்கவனிக்காமல் ஓடித்திரியிறார்...ம்.. எப்பத்தான் பழைய நிலை திரும்புமோ?":

"கிணறு வட்டெட்டப் பட்டம் கிளம்பிய கதையாக இன்று சிக்கலுக்கு மலே சிக்கலாக நாம் நினதை தாலும் விடுபட முடியாதவாறு, நிலமைசீ ரற்றுக்கொண்டே போகிறதே தவிர தளியும் என பதற்கு எந்தவிதச் சாத்தியக்கூறுகளும் தேரிவதாகவில்லையே.. அகிலா"

இவ்விதம் கற்றிய கருணாகரன் அடக்களையன்னலினட்டு வானை நோக்கினான். சாதாரண சமயத்தில நட்சத்திரப்படுதாவாகக் காட்சியளிக்கும் வானும், வளியும் இருண்டது, பரந்து, விரிந்து கிடக்கின்றது. கற்றியில் பட்டச்சீ சிற்றோடகைகளாக நீ ர்பாயும் ஒலி மலெலக்கடேகிறது.

"அகிலா! நாம் விரும்புகிறோமோ இல்லையோ.. நிலமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வணேட்டும். வாழ்வே ஒரு சாவாகவும், சாவே ஒரு வாழ்வாகவும் வாழுகின்ற படோக் குக்கு நாம் பழகிக்கொள்ளத்தான் வணேட்டும்..."

அகிலாதவே இதற்கு எதுவிதப் பதிலும் கற்றாமல் தனீ ர் போடுவதில் முனறந்தான். கருணாகரனே தொடர்ந்தான்.

"அகிலா! நான் கடைக்கின்றனே என்று தவறாக எண்ணி விடாதே. நீ ஏன் இப்படியே காலத்தகை ஓட்ட வணேட்டும். உனக்கற்றேற, உன்னபை.."

இவ்விதம் கற்றிய கருணாகரனை இடமறித்தான் அகிலாதவே. "புரிந்த ஒரு நல்ல துணையை ஏற்றுக்கொண்டு ஏன் வாழக்கூடாது. இவ்விதம் வழக்கமான தமிழ் நாவல் கதாநாயகனைப் போல் கடைக்கப்போகின்றீர்கள். அப்படித்தானே கருணாகரன்?"

இவ்விதம் கடைட்டான்.

கருணாகரன் மளெனமாக இருக்கவே அகிலாதவே தொடர்ந்தான்.

"கருணாகரன். என கததைதான் உங்களக்குத்திரியுமே.. எதனை எம் சமுதாயத்தில் புனிதமாகப் பண்கள் கருதுகின்றார்கள் அதனை இழந்தவள் நான். ஆனால் அதற்காக கருணாகரன் உங்களக்கு நான் எவ்விதத்திலும் ஏற்றவளில்லை என்று வழக்கமான பல்லவியபை பாட நான் தயாரில்லை. உங்களபைப்போன்ற ஒருவர்தான் எனக்கு நிச்சயம் ஏற்றவர். உங்களமை மணந்து இன்பமாக வாழ வணேட்டும் என்று எனக்கும் ஆசைதான். ஆனால் நான் அப்படிச்செய்வதால் எத்தனை பரே பாதிக்கப்படுவார்கள்? மூதலாவதாக இக்கூடும் பங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இவர்களடன் ஒப்பிடும் போது எம் பிரச்சினகைகள் வகை அறப்பமானவை. தற்சமயம் இவர்களை ஆதரிக், பராமரிக் களங்களபைப்போன்றவர்கள் நிச்சயம் தவே இல்லையா?"

"ஏன் அகிலா.. நாம் இணவைதன் மலெம் தொடர்ந்தும் இப்படியே வாழ்வதில்"

எவ்விதப் பாதிப்பும் ஏற்படப்போவதில்லையே.."

"இல்லலை கருணாகரன். நீங்கள் சொல்வது தத்துவத்துக்கு வணைட்டுமானால் சரியாக இருக்கலாம். ஆனால் நடமுறைகை.. நமக்கிடையில் கணவன், மனைவி என்ற உறவு தற்சமயம் ஏற்படுவது எனது தற்போதைய வலைகளை நிச்சயம் பாதிக்கும். அல்லது ஒரு நல்ல மனைவியாக இருக்க விடாமல் சபீழல் தடுக்கும். இதே சமயம் மாஸ்ட்டரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். இம்மக்களாக இந்த வயசிலயும் அவர் ஓடித் திரியிறார். அவரைக் கவனிக்க யாரிங்கிருக்கின்றார்கள்? நமது மணவாழ்வு இதனை பாதிக்கும் நான் அஞ்சுகின்றனே கருணாகரன். நாம் இருவரும் தற்சமயம் நல்ல நண்பர்களாக இருக்கின்றோம். இருவரும் சேர்ந்துதான் பணியாற்றுகின்றோம். மணம் புரிந்தும் இப்படியே இருப்பதென்றால் மணம் புரிவதன் அர்த்தமென்ன.. இருவரும் கணவன் மனைவியாக இல்லறத்தில் ஈடுபட வணைட்டுமென்றால் மாதிரிமே மணம் புரிவதில் அர்த்தமுண்டு. ஆனால் அதற்குத் தற்போதைய சபீழலில் என் மணம் இடங்கொடுக்கவில்லை... தொடர்ந்தும் நல்ல நண்பர்களாக நாமிருவரும் இருப்பதுதான் நம் சமீகத்துக்கும், நாம் பிறந்த மண்ணுக்கும் நாம் செய்யக்கூடிய கடமையாக நான் கருதுகின்றனே. நிலமையில் மாற்றம் ஏற்பட்டு அமதி திரும்புமென்றால், அச்சந்தர்ப்பத்தில் மணம் செய்வதைப் பற்றிச் சிந்திக்கலாம்."

இவ்விதம் கூறிய அகிலாதவே தனீ ரபைப்போட்டு எடுத்துக் கருணாகரனிடம் தந்தாள். இருவரும் கிட்டத்துக்கு வந்து சாக்குக் கட்பில் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

இன்னும் மாஸ்ட்டரைக் காணவில்லை. பிரளயமே வந்து விட்டதைப்போல இயற்கை அன்னகைக்கு இன்று என்ன நரேந்து விட்டது? இவ்விதம் கொட்டியபடியிருக்கிறாளே?

"அகிலா நீ சொல்வதும் சரியாகத் தானிருக்கின்றது. என்னைப்பொறுத்தவரையில் நான் உன்னையே என் துணையாகத் தரேந்து விட்டேன். நிலமைகள் சீராகும் வரை உனக்காகக் காத்து நிற்பதை நான் பெரும் பாக்கியமாகவே கருதுகின்றனே. நீ சொல்வதைப்போல தற்சமயம் நாமிருவரும் நல்ல நண்பர்களாக இருப்பது நமக்கும் நல்லது. நாட்டுக்கும் நல்லது. மாஸ்ட்டருக்கும் நல்லது.."

மாஸ்ட்டர் வரும் வரையில் அகிலாதவேக்குத் துணையாக இருந்து விட்டுத் திரும்பியபோது மழை இன்னும் விட்டபாடாகவில்லை. கருணாகரனின் சிந்தனைகளோ நாட்டைப் பற்றியும் அகிலாதவேயைப் பற்றியும், கந்தசாமி 'மாஸ்ட்டர்'ரைப் பற்றியும் வளைய வந்தபடியிருந்தாள்.

'மாஸ்ட்டரைப் பொறுத்தவரையில் அழகும், அறிவும், பண்பும் கொண்டவர். அவர் வாழ்வு ஏன் வீணாகிப்போனது? அவருக்கேற்ற துணையை அவர் அடைய முடியாமல் போனதற்குக் காரணம் யார்? அவரா? அல்லது அவர் மனைவி சூலோசனாவா? அல்லது அவரது பெற்றோர்களா? அல்லது இவற்றுக்கும் மலோக அச்சமுதாயத்தில் நிலவிய சபீழல்களா?

அகிலாதவேயை எடுத்துக்கொண்டால் அவள் யாருக்கு என்ன தீங்கு செய்தாள்? கண்ணுங் கருத்துமாகச் சீராட்டி அவளை வளர்த்தாரே தம் பிமுத்து வாத்தியார். அவரது கனவுகள் கலைந்ததற்குக் காரணம் யார்?

யாரும் நிரூங்கவே பயப்படும் அகிலாதவேக்கு இந்நிலை ஏற்படக்காரணம்.. யார்?

இன்று அவள் வாழ வணைட்டுமென்று நினகைக்கின்றாள்.. அதே சமயம் அவளை வாழ முடியாமல் தடுப்பது எது? யார்/

நான் அகிலாதவேியை மனப்பிரவமாக விரும்புகின்றனே. அவளும் சம்மதிக்கின்றாள். ஆனால் கைக்கெட்டியது வாய்க்கெட்டவில்லையே...

இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் யார்? யார்? யார்?

எங்கும் பரந்து, நீண்டு, வியாபித்துக்கிடகைக்கின்றது பிரபஞ்சம். கோடானு கோடி கோடானு கோடிகளாகச் சூரியன்களும், கோள்களும்மாக விரிந்து, பரந்து, முடிவற்றுக்கிடக்கின்றது.

அற்புத்திலும் அற்பமான கோளொன்றில் வளைய வரும் அற்பங்களான மனிதர்கள்தாம், நாம் தாம் இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம்.

இயற்கையை இழந்து, செயற்கைகளை மலேமும் மலேமும் உருவாக்கிப் பரிதாக்கி, பதேங்களெள உரமாகி, எத்தனை பிரிவுகள்? எத்தனை எரிவுகள்? ஏன்? ஏன்? இவையெல்லாம் ஏன்?

பகுத்தறிவு, ஆறாவது அறிவு இருப்பதாகப் ப்ரொம்பைபட்டுக்கொள்கின்றோமே.. அந்த அறிவுக்கு நடந்தது என்ன? எங்கு போயிற்று?

போர்கள்! போர்கள்! போர்கள்!

அழிவுகள்! நாசங்கள்! அதர்மங்கள்! மோதல்கள்! இரத்தங்களரிகள்!

மெல்லிய உணர்வுகள்.. உறவுகள்... கனவுகள்.. எவ்விதம் சிதறந்து விட்டன. கலகைக்கப்பட்டன.

போரே! பிமியை நாசப்படுத்தும் போரே! போய் விடு! போய் விடு!

அமதிப்புறாக்களே! பறந்து வந்து விடுங்கள்! அன்பு தந்து விடுங்கள்! ஆனந்தம் கொண்டுவாருங்கள்!

கருணாகரன் வீட்டுநோக்கி நடந்து கொண்டிருக்கின்றான். மழையோ விட்ட பாடாகத்தெரியவில்லை. சூழன்று, சூழன்று வீசும் பவேக்காற்றும், மின்னலும், இடியும்..

திக்குகள் எட்டும் சிதறி, தக்கத் தீ ம்தரிகிட, தீ ம்தரிகிட, தீ ம்தரிகிட, - தீ ம்தரிகிட பக்கமலகைகள் உடனந்து - வளெளம் பாயுது! பாயுது! பாயுது!

[யாவும் கற்பனை]

0000 00000000000000 : 0000000000 000000000000000000 00000000000000000000
000000000000, '0000 00 0000000000' 00000000 00000000 000000 000000 ...

வீ ரகசேரி நிறுவனம் ஒருமுறை இரசிகமணி கனகசந் திநாதன் நினவைகக் குறுநாவல் போட்டியொன்றினை நடத்தியிருந்தது. எண்பதுகளின் இறுதிப்பகுதியில் 87/88 காலகட்டமென்று நினகைகின்றனே. என்னிடம் அது பற்றியுள்ள போட்டி பிரதியில் திகதி விடுபட்டபுள்ளதால் அது பற்றி உடனடியாக நிச்சயமாகக்கூற முடியாதுள்ளது.

அதற்குக் கனடாவிலிருந்து நானும் ஒரு கதையினை 'போரே நீ போய் விடு!' என்னும் தலைப்பில் எழுதி அனுப்பியிருந்தனே. வன்னியிலுள்ள அகதிகளுக்குச் சவேலை புரிவதற்காகத் தம் வாழ்வினை அர்ப்பணித்த மஹைமையமாக வதைத்துப் பின்னப்பட்ட கதை அது. வாத் தியார் ஒருவர். அவரது மணவாழ்க்கை முறிவுற்று தனிமையில் வாழ்பவர். இளம் பணை ஆசிரியை ஒருவர். நிலவிய போர்ச் சமூகமெனால பாலியல் வல்லுறவுக்குள்ளாகப்பட்டது, நிராதரவான நிலையிலிருந்த அவரை அவரது மறைந்த தந்தையாரின் நண்பரான மறேபடி வாத் தியாரே ஆதரித்து, அகதிகளுக்குச் சவேலையாற்றும் படியான சமூகமென ஏற்படுத்தியிருந்தார். இளைஞரொருவன். அவனும் அகதிகளுக்குச் சவேலை புரிவதற்காகத் தன் வாழ்வினை அர்ப்பணித்துச் செயற்படும்பவன். ஆசிரியையான அந்தப்பண்ணை தன்னை ஆதரித்த ஆசிரியரைத் தன் தந்தையைப்போலணை வாய்ப்பவன். அந்த இளைஞன் அவன் மலே காதலுறுகின்றான். ஆனால் அவளோ தன் மணவாழ்வு அகதிகளுக்குச் சவேலை செய்வதிலிருந்து. தந்தையைப்போன்ற ஆசிரியருக்குப் பணிவிடை செய்வதிலிருந்து தன்னதைத்துவிடும்பதைப் பிரதான காரணங்களிலொன்றாகக் கூறி மறுத்து விடுகின்றான். தொடர்ந்தும் நண்பர்களாக அதே சமயம் தன்னார்வத்தொண்டர்களாக இருப்பதையே அவள் விரும்புகின்றான். அவனும் ஏற்றுக்கொள்கின்றான். இதுதான் அப்படப்பின் கதைச்சுருக்கம்.

இப்போட்டியின் முடிவுகளை வெளியிட்ட வீ ரகசேரி நிறுவனம் முதலில் போட்டி பற்றியும், நடவடிக்கைகள் பற்றியும், போட்டிக்கு வந்த படப்புகள் பற்றியும் தன் முடிவுகளை வெளியிட்டது. அதன் பின்னர் பரிசுபெற்ற குறுநாவல்களின் விபரங்களையே அடங்கலாக வரவெளியிட்டபில் அறிவித்திருந்தது.

மறேபடி போட்டிக்கு நடவடிக்கைகளை இருந்தவர்கள் மஹைம. அவர்கள் பற்றிய விபரங்களைப் பின்வருமாறு வீ ரகசேரி அறிவித்திருந்தது:

"இப்போட்டிக் கு இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் 28 இலக்கிய ஆக்கங்கள் வந்தன. அவற்றினதைப் பரிசீலனை செய்து பரிசுக் குரியவற்றினதைத் தேர்ந்தெடுக்கும் பொறுப்பினை ஈழத்தின் பிரபலமான மஃன்று எழுத்தாளர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். வீரகேசரியின் சார்பில் சிற்பி சரவணபவன் அவர்களும், இலக்கிய வட்டத்தின் சார்பில் சிவங்கை ஆழியான், சமெப்பியன் சலெவன் ஆகிய இருவருமாக மஃவரும் நடவடிக்கைகளாக அமர்த்தனர். சிற்பி சரவணபவன் ஈழத்தின் கலைச் சலெவியுகத்தின் பிதாமகர். கலைச் சலெவி என்ற சஞ்சிகை மஃலம் ஈழத்திலக்கியத்திற்குப் பெரும் பங்கினை அளித்தவர். இன்றைய பிரபலமான எழுத்தாளர்கள் உருவாவதற்கு ஒருவகையில் காரணமாக இருந்தவர். ஈழத்தின் முன்னணி நாவலாசிரியராக விளங்குபவர் சிவங்கை ஆழியான். சிறுகதை ஆசிரியராகவும், விமர்சகராகவும் சமெப்பியன் சலெவன் திகழ்கிறார். இம்மஃவரும் பரிசுக் குரிய குறுநாவல்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர்.

போட்டிக் கு வந்திருந்த 28 இலக்கிய ஆக்கங்களில் குறுநாவல் என்ற வரையறைக் குள் 15 ஆக்கங்கள் அமர்த்தன. ஓராகக் கு நாவல் என்ற வரையறைக் குள் அடங்கியது. 12 ஆக்கங்கள் சிறுகதைகளாகக் காணப்பட்டன. பொறுமையாக அவற்றினதை நடவடிக்கைகள் ஊன்றிப்படித்தனர்.

குறுநாவல் போட்டிக் கு வந்திருந்த 12 சிறுகதைகளும் சுவையானவை. கனடாவில் இருந்து என்.கிரிதரன் (போரே நீ போய் விடு), கரவெட்டியில் இருந்து சலெவி நீ லாம்பிகை கந்தப்பு (சுமதைங்கி), குடத்தனையிலிருந்து சலெவி தயாளினி தர்மலிங்கம் (அமாவாசை இருட்டிலே...), கோப்பாயிலிருந்து மதிவண்ணன் (உயிரின் பெறுமதி), யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தி.ஞானசே வரன் (பெண்மையே என்னக் குலாலாதே...), குழும்பிலிருந்து ஆர்.கே.கௌரி (மீண்டும் அவன் அனாதையாகின்றான்), திருகோணமலையிலிருந்து யசோதரா ஏகாம்பரம் (கறையடிந்த உறவுகள்), பொத்துவிலிருந்து சலெவி சுமதி கனகரத்தினம் (அறியாமையின் தண்டனை), குழும்பிலிருந்து ந.பாலமுரளி (வயல் காணி), பனாகுடையிலிருந்து பி.நிர்மலாதேவி (அதிஷ்டப்பெண்), வரணியிலிருந்து வி.நவரத்தினம் (குமுதாவின் குடும்பம்), கரவெட்டியிலிருந்து ந.பாரத்திபன் (வரைக்கியம்) ஆகியோர் சிறுகதைகளை அனுப்பியிருந்தனர். இவற்றில் பின்வரும் சிறுகதைகளை வீரகேசரியில் பிரசுரமாகத் தகுதியானவையென நடவடிக்கைகள் விதந்தூரத்தை குள்ளனர்.

1. போரே நீ போய் விடு - என்.கிரிதரன்
2. சுமதைங்கி - நீ லாம்பிகை கந்தப்பு.
3. உயிரின் பெறுமதி - து.மதிவண்ணன்
4. மீண்டும் அவன் அனாதையாகின்றான் - ஆர்.கே.கௌரி

எமக்குக் கிடத்தை 28 இலக்கிய ஆக்கங்களில் ஒன்று நாவல் வரையறைக் குள் அடங்கியது என்றோமா? குழும்பைச் சேர்ந்த சோ.ராமசே வரன் எழுதி அனுப்பிய 'நிழல் கீற்று' அதுவாகும்."

இவ்விதம் வீரகேசரி வளையிடப்பிரந்த போட்டி முடிவுகள் பற்றிய அறிவித்தலில் குறிப்பிடப்பிரந்தது. குறுநாவல்களின் பட்டியல் வருமாறு:

1. நிதர்சனங்களும், முரண்பாடுகளும் - குடிகாமம் வளவையளவன்
2. விழுதுகள் - ஜனமகள் சிவரஞ்சனி (சுன்னாகம்)
3. விழுதிழந்த ஆலமரம் - சி.துளசி (கலமுனை)

4. வீ தியலெல்லாம் தோரணங்கள் - தாமரசைச்செல்வி (பரந்தன்)
5. பபிப்பும், பயணங்களும் - இ.ரிஷிப்ரபஞ்சன்
6. நிம்மதியதைத்தேடொ - ச.செ.குணரத்தினம் (மட்டக்களப்பு)
7. வலேகளைத்தாண்டும் கதியால்கள் - பரந்தன் இராஜதர்மராஜா
8. ஆசையைன் மறுபக்கம் - திமிலமைகாலிங்கம் (மட்டக்களப்பு)
9. ஒரு சமீகத்தொண்டன் விடபெறுகின்றான் - சாமி மலையைச்சேர்ந்த எம்.மகநேதிரன்
10. இலட்சியத்தாய் - திருமதி கு.கமலாம்பிகை (மன்னார்)
11. அணைகடந்தபின் - பா.கலா (திக்கம்)
12. ஏழை பாமரர்க்கு இவ்வூலகில் ஏதுமில்லை - யதார்த்தன் (புரத்தித்துறை)
13. அஞ்ஞாத வாசம் - முகில் வாணன் (கல்முனை)

இவை தவிர மலேபுரிபுரவரின் பெயர்கள் 'காத்தான்குடியைச்' (.. சுவடும்) கோப்பாயைச்சேர்ந்த ஆர்.ராஜமனோகரன், ஆர்.ராஜமகநேதிரன் (விடியும் பொழுது வரும்) என்று குழப்பகரமாகப் பிரசுரமாகியுள்ளன.

இவற்றிலிருந்து பரிசுக்கூரிய குறுநாவல்களின் விபரங்கள் அடுத்த வாரம் அறிவிக்கப்படும் என்று அறிவித்திருக்கின்றார்கள். அந்த விபரங்கள் என்னிடமில்லை. ஆனால் தாமரசைச்செல்வியின் குறுநாவலான வீ தியலெல்லாம் தோரணங்கள் மூத்த பரிசினைப்பற்றி குக்க வணைமென்று ஞாபகம் ..

எனக்கு வீ ரகசேரி நிறுவனத்தின் இந்த அறிவிப்பானது அக்காலகட்டத்தில் மிகுந்த வியப்பினையும், மகிழ்ச்சியினையும் தந்தது. குறுநாவல் போட்டிக்கு வந்த படபைப்புகளில் குறுநாவல்களை மட்டுமே கவனத்திலெடுத்ததுக்கொண்டு, ஏனையவற்றைத் தட்டிக்கழித்திருக்கலாம். ஆனால் வீ ரகசேரி நிறுவனம் அவ்வாறு செய்யவில்லை. மீண்டும் நடவடிக்கைகளும் வந்திருந்த அனதைத்துப் படபைப்புகளையும் பொறுமையாக வாசித்தார்கள். வாசித்ததுடன் வந்திருந்த சிறுகதைகளும், பிரசுரிப்பதற்குக் கந்ததாக நான்கு சிறுகதைகளையும் விதந்தூரத்தை திருந்தார்கள்.

மறேபடி நான்கு சிறுகதைகளும் வீ ரகசேரியில் பின்னர் பிரசுரமாயினவோ, இல்லையோ எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் இவ்விதம் குறுநாவல் போட்டிக்கு வந்திருந்த சிறுகதைகளையும் படித்து, பிரசுரிப்பதற்காக விதந்தூரத்தை நடவடிக்கைகளும், அதனைப் பிரசுரித்த வீ ரகசேரி நிறுவனமும் உண்மையிலேயே பாராட்டப்பட வேண்டியவை. உலகிலேயே இவ்விதமாக நடந்திருப்பது இதுவே முதல் தடவையாகக் கிட்ட இருக்கலாம்.

மறேபடி போட்டிக்கு நடவடிக்கைகளாக இருந்த சிங்கள ஆழியான் பல வருடங்களாக குப்பின்னர் 'போரே நீ போய் விடு' என்றொரு நாவலை எழுதினார். அதுபற்றித் தனது 'நானும் எனது நாவல்களும்' என்னும் நூலில் பின்வருமாறு கூறுவார்: 'சமகால வாழ்வியல் துயரங்களை வதைத்து நான் எழுதிய இன்னொரு நாவல் "போரே நீ போய் விடு". ஏற்கனவே ஹெமிங்வேயின் Farewel to Arms என்ற நாவல் இதலபைபில் வளெளிவந்துள்ள போதிலும், இதலபைபே எனது நாவலிற்கும் பொருத்தமாகப்பட்டது.'

Farewel to Arms என்னும் சொறத்தொடரின் அர்த்தத்தை ஓரளவுக்குக் கொண்டதாக 'போரே நீ போய் விடு' என்னும் சொறத்தொடர் இருந்த போதிலும், நரேபி மொழிபெயர்ப்பாகக் கொள்ள முடியாது. மறேபடி 'போரே நீ போய் விடு' பெயரில் எனது சிறுகதையொன்று இரசிகமணி கனகசெந்திரநாதன் குறுநாவல் போட்டிக்கு

00000000: 0000!00 0000 0000!

Written by - வ.ந.கிரிதரன் -

Thursday, 24 September 2015 01:58 - Last Updated Thursday, 24 September 2015 08:05

அனுப்பப்பட்டதும், அதனைப் பிரசுரிப்பதற்காகத் தெரிவு செய்த நடவடிக்கைகளில் ஒருவராக எழுத்தாளர் சங்கை ஆழியான் இருந்ததும் ஹெமிங்வேயின் நாவலின் தலைப்பு அவரது நாவலுக்குக் காரணமாக இருந்ததைவிடக் கட்டுதலான காரணமாக இருந்திருக்கக் கட்டுமோ என்றனைக்குப்படுகிறது.